

Nemzetközi gyógyvízkongresszus

Balatonfüreden, a SZOT-szanatórium nagytermében csütörtökön megkezdődött a Nemzetközi Gyógyvíz Technikai Társaság (SITH) XVIII. kongresszusa. A szervezet első magyarországi tanácskozásán, amelyen 15 ország 200 képviselője vesz részt, Enrico Chiostri, a SITH olasz nemzetiségű elnöke és Illés György, a Magyar Hidrológiai Társaság elnöke köszön-

tötte a jelenlevőket — hangsúlyozva, hogy a gyógyvíz-kincsek célszerű és minél nagyobb fokú hasznosítása a világ lakosságának közös érdeke.

A kongresszuson balneológusok, közgazdászok, építésszek és több tudományág képviselői a gyógyfürdők helyzetéről, az ásványvizek további hasznosításáról és a gyógy-idegenforgalom fejlesztésének lehetőségeiről külön szekciókban folytatnak eszmecsereket.

Mint elhangzott, hazánk a világvizonylatban is rangos helyet foglal el gyógyvízkészletek tekintetében. Évente 167 millió köbméter hévízzel gazdálkodhatunk. Ebből 22,8 millió köbmétert hasznosítanak fürdő- és ivóvízként, míg a készlet jelentős része fűtőenergiát szolgáltat.

Elhunyt Oláh János

Mozgalmas és eredményes életutat járt be Oláh János, aki 1920-ban született Dernye községben, s elhunyt Szegeden Bár az ország más tájain dolgozott, alkotott hosszabb ideig, Szegedhez mégsem lett hűtlen. Fiatalon kertészszakmát tanult, de érdekelte a politika is. A pártnak 1945 óta tagja, kezdetben az ifjúsági mozgalomban, később pártbizottsági tagként tevékenyen részt vett mindenkor a politikai munkában.

A felszabadulást követő években belügyi szerveknél teljesített szolgálatot Szegeden, ezután rövid ideig Budapesten, az Élelmiszerügyi Minisztériumban is alkalmazásban állt, majd 1954-től állami gazdaságokban vezetőként dolgozott. A mártfői, majd az átszervezett Héki Állami Gazdaságban olyan eredményeket ért el, hogy munkáját 1961-ben Kossuth-díjjal ismerték meg.

A Mezőhegyesi Állami Gazdaságba 1965-ben került igazgatónak, itt dolgozott fáradhatatlanul 1973 októberéig, majd a területi fősztályon tevékenykedett műszaki-gazdasági tanácsadóként 1974 augusztusáig, amikor megromlott egészségi állapota miatt kérte korek, vezérnyes nyugdíjazását.

Oláh János meggyőződéses kommunista volt, aki jó politikai érzékeléssel, széles látókörrel rendelkezett. A rábízott, legtöbbször nehéz feladatokat nagy szorgalommal, aktivitással oldotta meg, a fegyelmezett munkát másoktól is megkövetelte. Jó emberismerete segítette abban, hogy több mezőgazdasági nagvüzemben sikerült a gazdálkodást magasabb színvonalra emelni. Munkáját több alkalommal elismerték magas kitüntetésekkel. A Mezőhegyesi Állami Gazdaság saját halottjának tekinti.

Tudományos ülésszak a MÁV-nál

Csütörtökön Budapesten a MÁV vezérigazgatóságán tudományos ülésszakkal folytatódott az az eseménysorozat, amellyel a MÁV villamosításának 50. évfordulójára emlékeznek. A résztvevők a villamos vontatás műszaki problémáit, a mozdonyok fejlődését, és az előrehaladás irányát tekintették át. A hazai előadók mellett francia, jugoszláv, lengyel, nyugatnémet és olasz szakemberek is elmondták a vilamos vasúti vontatásról szerzett tapasztalataikat, kutatási eredményeiket.

A tudományos ülésszak után a Közlekedési Múzeumban kiállítás nyílt, amely a fél évszázados villamos vontatásnak állít emléket.

Szőlőnemesítők

Milyen a cseresznyeifű csemegeszőlő? Olyan, mint a gesztenyeifű bab vagy a citromifű banán. Lehet a kutatók kísérletének eredménye, a kofa finessze vagy épp a dalszóvegrő fantáziájának szüleménye. A pontos választ a nemrégiben Kecskeméten tartott bemutató adta meg. A cseresznyeifű csemegeszőlő egyike a Kertészeti Egyetem Szőlészeti és Borászati Kutatóintézetének katonatelepi repertoárjának. Csaknem négyszáz társával együtt,

Az útkeresés egyik megállójának tekintik a nemesítők az ösvérgyümölcsöt. Lényegében csak arra jó, hogy bebizonyosodjék, minden a maga nemében érték. Főleg a szőlészek-borászok szemével. Főleg az úgynevezett érési sor kialakításakor gondolták a nemesítők a különlegességre, s ezért is próbálták a gyümölcsifű szőlővel, hogy augusztusban is legyen cseresznyearoma.

Miután nem oszt, nem szoroz az a pár tőke a katonatelepi kísérleti parcellákon, jó elfér a többi mellett. Nagyobb a sikere — ez a kóstoló utáni helyezési sorrendből is megállapítható volt — a jól ismert hazai fajtáknak, a Csaba Gyöngyének, a Kocsis Irmának, a Pannónia Kincsének.

Amint azt dr. Zilai János igazgató elmondotta, főleg a kiskertekben honos a csemegeszőlő. A nagyüzemek — éppen a munkaigényessége miatt — nem szívesen termesztik. De visszariasztja még az üzemeket, hogy a csemegeszőlő nemcsak a munkásokra kényes, hanem nehezen tűri a csapadékos időjárást, meg a hideg, fagyos telet.

A verőfényes nyarak hiánya azért nem retentett el minden gazdaságot, mert az országból 20 ezer tonna étkezési szőlőt küldünk a külföldi vevőknek. Ennek java részét állami gazdaságokból, termelő- és szakszövetkezetekből. (A statisztika szerint 12 ezer hektárra tehető az országban a közös csemegeszőlő-terület.) Óvatosságra intő okként említette még az igazgató, hogy a vastag héjú szőlők, miután bogycik kirepednek, nehezen tudnak ellenállni a penészedésnek.

Mind ezekre figyelemmel mégis úgy summázhatók a kecskeméti tapasztalatok, hogy a biztonságos csemegeszőlő-termesztésnek adottak a feltételei. A környező homokos gazdálkodó gazdaságok eredményei is ezt példázák. Ahol idejében szétválogatják a hajtásokat, van elegendő munkásuk a vesszők és a fürtök elrendezésére, a csonkázásra, gondos szüretre, ott értéket teremnek a lugasok. Katonatelepen például 10 tonnát termettek átlagában a táblák.

Szóba került az előadásban az is, hogy nem maradjon ember, ki a hagyományos természetes módot vállalja. A terület jobb kihasználása és a téli fagyok elleni könnyebb védekezés miatt ismét az alacsony tőkés soroakat ajánlják a kutatók. Természetesen a szakemberek erre van elegendő munkaerőjük, mert nem új keletű az a megállapítás

Csaknem 400 fajta csemegeszőlőt nemesítenek a katonatelepi intézetben. Ésik Andrásné tudományos munkatárs az egyik díszfürttel

sem, hogy a szőlő a púpos embert szereti. Vagyis a mindig hajladozókat. Az sem titok, hogy manapság ilyen adottságokkal rendelkező gazdaság már nem nagyon létezik, ezért nem is inkább a nagyüzemeknek, hanem a szakcsoporthoz, a katonatelepi kutatóknak ez a telepítési formát.

Mostanában gyakran fölvetődik tanácskozáson, hogy mi legyen bő termés. A kutatók helyett erre a józan ész kínál megoldást. El kell adni, amit a föld — verejtékes munka árán — megterm. Erre jó példa lehet az állattartók sikere, ami szerint a jól szervezett értékesítési hálózatnak köszönhető, hogy se a kistermelők, se a nagyüzemek sokat a piac ingadozásaitól. Elmondották már sokan, az érdekeket egyeztetve fantasztikus mennyiségű árut lehetne megmenteni a fogyasztóknak.

A kutatókon és a nemesítőknél sok minden múhat, mégis rajtuk múlik a legkevesebb — fogalmazhatnánk újra dr. Szegedi Sándor szavait. A Mathiasz János alapította intézet alkotókollektívájában 32 év nevesítési munkája tapasztalatának összegzéséket mondotta, hogy alig volt gyenge esztendő. Nehezebb inkább az adta a munkának, hogy a gazdaságok idegenkedtek a csemegeszőlő-telepítéstől — a már említett okok miatt. Az utóbbi években eredményesnek ígérkező kapcsolat indult. Az intézet és a két majdnem szomszédos Magyar-Szovjet Barátság és a Kossuth Tsz-nek átadják az úgynevezett törzsszőlőket. A nemesítőknek sikerült

kikísérletezniük olyan szőlőfajtákat, amelyek augusztus elejétől a fagyok beálltáig állandóan teremnek. Nagy a híre, a perenosznak és a botritisznek ellenálló szőlőknek, amelyek terméséből fél aszjalnyt be is mutattak az érdeklődőknek. Egyik számított változatukból — az R-69-esből — volt amelynek egy bogycikja 14 grammot is nyomott. Az ilyenek azonnal össze is hasonlították a cseresznyeifű szomszédjával, s az csak természetes, hogy a mutató-számok itélték oda az elsőseget.

De azért a narancs- és a cseresznyeifű szőlőből is fogyt.

Majoros Tibor

A Magyar Hét-ben olvasható

A Magyar Hét — az országos Idegenforgalmi Hivatal öt nyelven megjelenő hetilapja, valamennyi kiadásában részletes tájékoztatást ad az őszi BNV-ről. A könnyebb tájékozódást segíti a vásár információs térképe.

A lap a Kodály-centenárium újabb rendezvényére, a szombathelyi Népzene-Néptánc Találkozóra hívja meg olvasóit. Előzetest ad a Nyírségi Ősz programjából, elköszöl az Ópusztaszeri Nemzeti Emlékparkba.

Az orosz nyelvű kiadás térképpel illusztrált cikkben mutatja be Szabolcs-Szatmár megyét. A csehszlovák mutáció a brnói nemzetközi vásáron részt vevő magyar vállalatok árukiállításáról ír. A természetkedvelőket a balatoni felvidékre, vagy Sóstó-

A pártmunka és módszerei

Az üzemek és intézmények pártbizottságai, pártvezetőségei is megvitatták nemrégiben, hogy munkamódszereik, munkastílusuk mennyiben felel meg a követelményeknek. A fölmérés, az elemzés és a vita alapján mindenütt határozatokat hoztak arra, hogy a továbbiakban miként kell és lehet javítani mun-

kájukat. Tegnap, csütörtökön a MÁV igazgatóság algyői vendégházában szegedi vállalatok, intézmények pártbizottságainak titkárai tartottak megbeszélést a tapasztalatokról, amelyeket Rigó Szilveszter, az MSZMP szegedi városi bizottságának osztályvezetője összegezett.

Új körzeti pártszervezetek

Új körzeti pártszervezetek jöttek létre Szegeden. Az Északi városrész II. pártalapszervezete, amelynek az EGSZI Vág utca 4. szám alatti irodaépülete ad otthont, az Ilona és a Gergely utca, a Körtöltés utca, a Makkoserdő sor, a Rózsa utca, a Csongrádi sugárút, a Körtöltés és a Kossuth Lajos sugárút által határolt új városrészben lakó párttagokat fogja össze. Az alapszervezet titkára Faragó János. Fogadóórát minden hétfőn délután 4—5-ig tartanak.

A Rókusi I. és II. alapszervezet egyesülésével ugyancsak új pártalapszervezet jött létre, amelynek tagjai a Kossuth Lajos sugárút, Párizsi és Berlin körút, Csongrádi sugárút, Rózsa utca, Makkoserdő sor, Körtöltés utca, Gergely és Ilona utca által határolt városrészben laknak. Az alapszervezetnek a Rókusi párt-

ház (Eszperantó utca 1.) ad otthont, a pártszervezet titkára Mónus Istvánné. Fogadóórát minden pénteken délután 5—7-ig tartanak.

Hétköznapi

Merről fúj a szél?

Az Ikarus-gyár dolgozói aztán tudják. Van ugyanis egy örökségük. No nem ingatlan, vagy pénz, hanem kellemetlen szomszédság. A gyártól légvonalban 30—40 méterre van a gyepmesteri telep. A könnyebb érthetőség kedvéért: a sintértelep. Ott gyűjtik össze az elhullott állatokat, és a befogott kóbor kutyákat.

Innen terjed a bűz — természetesen mindig arrafelé, amerre a szél fújja. Az új nagycsarnok ablakai éppen abba az irányba néznek. A szagról meg lehet tudni, mikor érkezik új szállítmány a telepre.

A helyzet már a Szegedi Femipari Vállalat — az Ika-

rus-gyár elődje — idején is hasonló volt. Az ügyben illetékesek 1963-ban tettek először ígéretet a telep „kitalapítására”. Az ígéretet azonban azóta sem követték. A gyár fejlődött, szinte már körülöleli a zavartalanul üzemelő dögmárat.

Az Ikarus dolgozói úgy vélik, igazán nem valóhatók túlzott türelmetlenséggel, ha tizenöt év után újból megkérdézik, szándékoznak-e s ha igen, mikor elköltöztetni a kellemetlen szomszédokat. Nem minden esetben előnyös, ha tudja az ember, merről fúj a szél...

Megéri ez magának?

Van a házam előtt egy harminc méter hosszú, két méter széles — általam parknak nevezett — virágos csík. Ezt ha nem akarom, hogy a gaz ellepje, gyakran kell kapálni, gyomlálni, locsolni. Szeretnem csinálni. Elvezem, kikapcsolódást jelent. Pár szomszédommal hallgatolagosan versenyben vagyunk: kié szebb? Persze minden irigység nélkül. Jó tanácsot, magot, palántát adunk egymásnak. Van is egy ilyen felhívás: A tiszta, virágos Szegedért. Nem mintha kitüntetésért kerestek volna. Egyszerűen csak nem kívánjuk, hogy a házunk előtt gaz nőjön embermagasságig.

Am jellemző, hogyan reagálnak emberek, mikor elmennek mellettünk. Van, aki enyhé gúnyjal megkérdi:

— Tán a városgazdálkodásnál dolgozik?

— Mas azt mondja: — Menne inkább a térsz-be kapálni, ott fizetnének is érte!

Vagy: — Ezért nem telik magának kocsira. Megéri?

Egyszer már azt is megkérdézték: — Tán kitüntetés vár?

Nem jár erre a tanácsnok. Megrökönyödtek, mikor mondtam nem baj. A magam örömeire csinálom. Reménykedem is kicsit, hátha a jó példa is ragadós, egyre többen tartják rendben a házuk környékét. Nem egészen reménytelen a dolog. Van aki megáll, megkérdi, milyen virág ez? Megmagyarozom. Engem igazol, hogy ezek a beszélgetések többnyire úgy végződnek: — Adna ennek a virágnak a magjából?

Bors István